

ΠΑΝΟΥΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΛ

Ένταῦθα.....	ἐτησίᾳ φρ. 12
Έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι.....	» 14
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα »	» 20
Έν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει....	» 16

ΓΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΥΠΗΣ

παρὰ τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙ' ΕΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
ὁ στίχος..... λεπ. 20
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ'
ἀποκοπὴν.

Αἱ ἄνθρωποι ἐπιθέσεις

Δὲν ἠθέλωμεν καταδεχθῆ νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν καθ' ἡμῶν χαλκευθεῖσαν μυσαρὰν συκοφαντίαν καὶ τὰς ἐκτοξευομένας ἐναντίον ἡμῶν ὕβρεις διὰ τοῦ «Έρμου», καθόσον εἶνε ἀναξιοπρεπὲς νὰ ἀπαντᾷ τις πρὸς ἓνα παράσιτον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀστυνομίας, *δεξιὰν χεῖρα* τοῦ κ. Μπουκλάκου παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀποκαλούμενον, καὶ πρὸς τὸν μισὲ Γεωργάκη τὸν παρασχόντα τὴν ὕλην πρὸς τὴν συκοφαντίαν ταύτην. Δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ ἀπαντήσωμεν καὶ δι' ἄλλον λόγον ἀκόμη, διότι ὅπου ὁμιλοῦσιν ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐν τῷ ἀρχεῖφ τῆς Νομαρχίας πρωτοτύπως κείμενα, εἰεὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατισχύσῃ ἡ φωνὴ εὐτελῶν κατηγορῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅπισθεν τῶν δύο τούτων ὄντων κρύπτεται δολοφόνος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ πλησίον, καὶ τοῦτον ἐλπίζομεν νὰ ἀποκαλύψῃ ἡ δικαιοσύνη ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἤχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις, ἀναγκάζομεθα νὰ χαράξωμεν ὀλίγας γραμμὰς καὶ νὰ τῷ προαγγείλωμεν ὅτι τὰ Παθηκὰ βέλη, δι' ὧν ἐν τῇ ἀναστροφῇ καὶ ἀνατροφῇ του ἐπλήρωσε τὴν ἑαυτοῦ φαρέτραν, ἔχουσι τὸ ἐλάττωμα νὰ ἐπαναστρέψωσι εὐθὺ πρὸς τὸν βάλλοντα, ὅταν κατὰ στεροῦ ἐκτοξεύονται θώρακος.

Ἔστω! Σὰς περιμένομεν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐκεῖ θὰ ἀποδειχθῇ τὸ ποῖον καὶ ἡ ἠθικὴ ἡμῶν. Ἐκεῖ θὰ μάθῃ ἡ πόλις ὅλη ὅτι παγεροὺς ὄφεις ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς ἡ κοινωνία ἡμῶν εἰσεδεξατο καὶ ἀπεθέρμανε. Τότε δὲ θὰ δοθῇ ἡμῖν τὸ δικαίωμα νὰ σὰς ἀποδώσωμεν τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα, ἅτινα διὰ τοῦ «Έρμου» καθ' ἡμῶν ἐξετοξεύσατε, μετὰ τόκου καὶ προσθήκης.

Μὴ ἐπισητε λοιπὸν τὴν δικαιοσύνην κατ' ἀνθρώπου οὐδένα οὐδέποτε μετὰ Θεὸν θεμένου ὑπεράνω τῆς ἑαυτοῦ τιμῆς, ἀλλὰ τρέμετε τὴν δικαιοσύνην ἐνώπιον τῆς ὁποίας θὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ σὰς ἀποδείξωμεν ὕβριστὰς καὶ συκοφάντας, δολοφόνους τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως ἀνθρώπων, οὔτινες τὴν πενίαν τῶν μόνων δύνανται πανταχοῦ νὰ ἐπιδείξωσιν ὡς μόνον τίτλον τῆς τιμῆς, τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ἀφιλοκερδείας των.

Ἐπὶ τῇ βδελυρᾷ συκοφαντίᾳ τῇ καθ' ἡμῶν ἐξυφανθείσῃ παρὰ τοῦ «Έρμου» καὶ τῶν περὶ τὸν «Έρμῆν» ἐνηργήσαμεν ἀμέσως τὰ δέοντα προσφυγόντες εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἧς καθήκον εἶνε νὰ ἀποκαλύπτῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ τιμωρῇ τοὺς δολοφόνους τῆς ὑπολήψεως ἀνθρώπων ἔγγηρασάντων σχεδὸν ἐν τῇ δημοσίᾳ

ὑπηρεσίᾳ καὶ δεδιδαγμένων νὰ σέβωνται πρῶτα μὲν ἑαυτοὺς εἶτα δὲ τοὺς ἄλλους. Μετὰ δὲ τοῦτο παρεκάλεσαμεν τοὺς ἀμέσως ὑπευθύνους διὰ τὸς καταγγελλόμενας παραβάσεις, ἦτοι τὸν κ. Βαφιαδάκην, δήμαρχον Έρμουπόλεως, καὶ τὸν κ. Μ. Κ. Ζερβουδάκην, δήμαρχικὸν πάρεδρον, νὰ ἐξακριβώσωσι τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Γ. Κουκουλέλη, ἧτις ἀπεδείχθη περαιωθεῖσα νομίμως καὶ οὐδὲν φέρουσα τὸ ἐπιλήψιμον. Ὡς πρὸς τὴν δωροδοκίαν δὲ, θὰ ἀποδειχθῇ αὕτη ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ὅτι ἦτο φιλανθρωπίας ἔργον καὶ οὐχὶ δωροδοκία. Ἐπιθυμοῦντες δὲ διὰ παντὸς νὰ φιμώσωμεν τὰ στόματα τῶν εὐτελῶν κατηγορῶν ἡμῶν, καλοῦμεν πάντα τίμιον ἄνθρωπον, πλούσιον ἢ πένητα, ἄρχοντα ἢ ἀρχόμενον, παρόντα ἢ ἀπόντα, νὰ δημοσιεύσῃ ἐάν ἡμεῖς, οἱ πάντοτε προθύμοι δικηπεραιούντες τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, οὐχὶ μόνον τὰς ἀναγομένας εἰς τὰ καθήκοντα ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνας αἰτίνας δὲν ἀφορῶσιν εἰς ἡμᾶς, νὰ δηλώσωσιν ἐάν ποτε ἡ ἐζητήσαμεν ἀμοιβὴν τινα παρ' αὐτῶν, ἢ ἐδέχθημεν τοιαύτην αὐτοπροαιρέτως πολλάκις παρὰ πολλῶν παρασχεθεῖσαν.

Ὁ παράσιτος τῆς ἀστυνομίας, ὁ παρὰ τοῦ κ. ἀστυνομίου δεξιὰ τοῦ χεῖρ καλούμενος, ὁ δίκην ἀέργου ψωμιζόμενος ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμεῖου, ἐκδιωχθεὶς ἐκεῖθεν διαταγῇ τοῦ κ. Βαφιαδάκη, ἀντὶ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ προϊσταμένου του, τοῦ ἀπολύσαντος αὐτὸν τῆς ὑπηρεσίας (ὅστις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι τὸν προειδοποίησε νὰ παραιτηθῇ, ἵνα μὴ προσβληθῇ ἀκων ἀπολυόμενος) ἐσκέφθη νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ γραμματέως τῆς δημορχίας, μακροσκελῆ καταγγελίαν ἐπιδοῦς τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ἀναμιχθέντος εἰς τὰς δημοτ. ἐκλογὰς σκανδαλωδῶς καὶ ὡς ἀξίου νὰ στερθῇ τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων. Ἡ μήνυσις γεγραμμένη καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς δικανικῆς δεινότητος, προδίδει μὲν προφανῶς τὸν σχεδιάσαντα αὐτὴν, ὑπομιμνήσκει δ' ἡμῖν τὴν γραφικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν «*Λάλλον ὄρισε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν κτλ.*» Ἡ καταγγελία πολὺ τὸ ἐμπαθὲς καὶ τὸ δεινὸν δαιτὸ ἰομομαθῆς περιέχουσα, καὶ μεστὴ ψεύδους καὶ ὑπερβολῆς οὐσα, ἔτυχε συντάκτην καὶ τὸν ὑπεύθυνον, ὅτι οἱ πεπιστευμένοι τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει δὲν δύνανται νὰ γείνωσιν ὄργανα κακεντρεχῶν ἀνθρώπων, σκοπῶν τῶν ἀγρίων ἐδικήσεων τῶν καταστησάντων τὸν μετὰ παρρησίας ἐλέγχοντα καὶ ἐλέγχοντα τὴν θρασύτητα αὐτῶν, τῶν Φαρισαϊκῇ τῇ μεθόδῳ ἐπιρ-

οιπτόντων τὴν κατ' αὐτῶν ἐξεγήγη
νάκτησιν ἐπ' ἀνθρώπους μὴ καταδε
προσίδωσιν αὐτοὺς, ἀγαπωμένους δὲ πα
λιτῶν των, διότι οὐ μόνον πολυετῆς φι
ἀμοιβαίαι χάριτες ἀδιαρρήκτως συνδέουσιν αὐτοὺς.

Ἡ δευτέρα καταγγελία

Ἀποτυχούσης τῆς πρώτης καταγγελίας κατὰ τοῦ
γραμματέως τῆς δημοχίας, ἦν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγε
γελέα ἐπέδωκεν ὁ ὑπεύθυνος τοῦ «Ἑρμοῦ», ἠτοι
μασαν ἄλλην καὶ ἐπέδωκεν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγε
λέα. Ἄλλὰ τίς ὁ γράφων τὰς καταγγελίας; Ἐί
νε ἀνθρωπος ἐκδικητικὸς, διότι ἀποτυχούσης τῆς πρώ
της ἀποπειρᾶς ἐπαναλαμβάνει δευτέραν. Κατηγορεῖ
τοῦ γραμματέως τοῦ δήμου ὅτι κατεχράσθη τῆς δη
μαρχικῆς ἐξουσίας. Τοῦτο εἶνε ψευδές, διότι ἂν ὁ
γραμματεὺς τοῦ δήμου δημορχικὴν περιβάλλετο ἐξου
σίαν, πρῶτον αὐτοῦ ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἀποπέμψῃ
ἐντεῦθεν τοὺς κακοποιούς. Τοῦτο δὲ μὴ πράξας, ση
μεῖον ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐξουσίαν. Κατηγορεῖ αὐτοῦ
ὅτι ἐπενέθη εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀπειλῶν καὶ
παραπείθων τοὺς δημώτας ὑπὲρ τοῦ προεσταμένου
του. Καὶ τοῦτο εἶνε ἀνάληθες, διότι οὐδεμίαν ἀνάγκη
καιαύτης συνδρομῆς εἶχεν ὁ προϊστάμενός του.
Ἄλλὰ καὶ τοιαύτην ἂν εἶχεν, ἦτοι ἐὰν ὑπῆρχεν ἀντι
παλος τὸ δημορχικὸν ἀξίωμα ἀντιποιοῦμενος, οὐδὲως
ἔμελλε νὰ μεταχειρισθῇ βίαν καὶ ἀπειλὴν ὁ γραμμα
τεὺς τοῦ δήμου, καθόσον ἐμπράκτως ἀπέδειξεν ἄλλοτε,
αἰ παρακαλῶν τοὺς φίλους του, (ὅπερ ἐπιτρέπεται,
ἀγρᾶμματα, ἐκ τοῦ Νόμου) ἠδύνατο ἰκανὴν πλειοψη
φίαν νὰ συγκεντρώσῃ ὑπὲρ ἐκείνου ὑπὲρ οὗ εἶχεν ἐνδια
φέρον. Ἄν δύναμαι νὰ πείθω τοὺς ἄλλους διὰ τί νὰ
μεταχειρισθῶ βίαν καὶ ἀπειλὴν καὶ ἐξουσίαν ἦν οὐδα
μῶς ἔχω;

Ἰταίωμεν ἡμεῖς ἐὰν ἐγκαταλελειμμένοι ὑπ' ἀπάντων
καὶ πανταχοῦ περισκοποῦντες πρὸς ἀνεύρεσιν συμμά
χων καὶ τοιούτους μὴ εὐρίσκοντες, συνεταιρίσθητε μετὰ
τοῦ γενικοῦ κατασκόπου τῶν ἐξουσιῶν τῆς πόλεως,
μετὰ τοῦ μισέ Γεωργιάκη καὶ μεθ' ἐνὸς ἄλλου,
ἐπιτηδεῖον νὰ ῥίπτῃ εἰς τὰς φυλακὰς τὸν ὄν κατ' ἐκά
στην συναναστρέφεται, καὶ οἰκογενειάρχην ὄντα νὰ τὸν
ἐξοντῶνῃ μετὰ παντός τέλος μοχθηροῦ καὶ βδελυκτοῦ
ἄντος, καὶ μετὰ τούτων ἐπετέθητε κατὰ παντός φίλου
τοῦ κ. Βασιλάκη, τολμήσαντες δι' αὐτῶν νὰ διασύ
ρητε τὴν ὑπόληψιν τοῦ δημορχικοῦ γραφείου, ὅτι τὸρα
μὲν ἀντὶ πολλῶν λιρῶν ἐξέδοτο πιστοποιητικὰ πλα
στά, τὸρα δὲ ἐδασάνισε γραίαν χήραν ζητοῦν δραχμὴν
διὰ νὰ προσθήσῃ μίαν λέξιν εἰς τὸ ἀτελῶς ἔχον πιστο
ποιητικὸν τῆς.

Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, σπεῖρα ἀθλία τοῦ κ. Μπούμπουλη,
νομίζετε ὅτι τοιουτοτρόπως ἐξοντῶνται ἀνθρωποι
ἠνωμένοι διὰ φιλίας πρὸ ἐτῶν καὶ διὰ συγγενείας καὶ
δι' ἀμοιβαίων χαρίτων. Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, νομίζετε ὅτι
οὕτω θὰ κατορθώσητε νὰ σχηματίσητε πλειοψηφίαν ὑπὲρ
τοῦ συγγενοῦς καὶ προστάτου σας Μπούμπουλη, ἀφού
σεῖς μὲν ἄλλοτε διὰ τῆς διαγωγῆς σας τὸν κατεστήσατε
μισήτον, σεῖς οἱ ἴδιοι δὲ καὶ τὸρα, ἐν ᾧ ἤρξάμεθα νὰ
λησμονῶμεν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀντιπαθείας, τολμαῖτε νὰ
κατηγορήτε τοῦ δημορχικοῦ γραφείου ὅτι εὐρίσκειται ἐν
ἐντελεῖ παραλυσία, καὶ ὅτι ἐδασάνισαμεν χήραν δραχ
μὴν ζητοῦντες παρ' αὐτῆς, ὅπως τῇ προσθήσωμεν λέ

ξιν εἰς ἐλλιπὲς πιστοποιητικόν; Μὴ ταράττεσθε, ἀπε
μνημονεύσαμεν τῆς συκοφαντίας καὶ ἐπιστώσαμεν τὸν
λογαριασμόν σας, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα θὰ ἴδῃτε ὅτι πρὸς
κέντρα ἐλακτίσατε.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν δευτέραν καταγγελίαν, ἦτις δὲν
ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ λάβῃ τὴν τύχην τῆς πρώτης.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΠΑΝΟΠΗΣ»

Ἐν Παρισίοις, τῇ 16 Ἰουλίου (ἔ. ν.) 1883.

Τὴν προτεραίαν τῆς 14 Ἰουλίου 1789 ἡ Γαλλία ἔ
κυπτεν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον μονάρχου αὐθαίρετου, τοῦ
Λουδοβίκου 16ου, τὴν δ' ἐπιούσαν ἐδιοικεῖτο ἀφ' ἐαυ
τῆς ἡ ἐπαχθῆς βασιλεία διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ λαοῦ
τὴν ἡμέραν ταύτην εἶχε δύσει ὀπισθεν τοῦ ἀνεγειρομέ
νου κολοσσῶ τῆς ἐλευθερίας. Τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ
Παρίσιοι μὴ ανεχόμενοι πλέον τὰς ἀδικίας καὶ ὑπερφιά
λους ἀξιώσεις καταρρεύσεως βασιλείας ὡς ἐκ συνθήμα
τος, ὡς μία καρδία, ἐπανεστήσαν κατ' αὐτῆς καὶ διὰ
τῆς αὐθημέρου ἐξ ἐφόδου κυριεύσεως τῆς Βαστίλλης,
φρουρίου φοβεροῦ ἐν μεσῷ τῆς πόλεως κειμένου, ἔθραυ
σαν τὰ δεσμά αὐτῶν καὶ προεκέρυξαν εἰς τὴν οἰκου
μένην ἅπασαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτοδιοίκησιν τῶν
λαῶν.

Τὴν ἀξιωματικόν λοιπὸν ταύτην ἡμέραν προχθὲς
ἡ Γαλλία ἅπασα ἐπανηγύρισεν ἐν ἀγῶνι ἐνθουσιασμῷ.

Ἦτο ὄντως τὸ θέαμα τῆς ἐορτῆς ἐν τῇ εὐρείᾳ ταύ
τη πρωτεύουσῃ τῆς Γαλλίας ἐξαισίον. Ἡ πόλις ἅπασα
εἶχε μεταβληθῆ, ὡς ἐκ θαύματος, εἰς πόλιν σημαίων,
ἀψίδων, τροπαίων, στεφάνων, ἀνθέων. Ταῦτα δὲ πάντα
δὲν ὤρειλοντο εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ὡς συνήθως
παρ' ἡμῖν συμβαίνει, ἀλλ' εἰς τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν
καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ λαοῦ. Οἱ κάτοικοι πάντες αὐ
θόρμητοι ἐφιλοτιμήθησαν εἰς τὴν διακόσμησιν τῶν οἰ
κιῶν καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν ὁδῶν των ἐπιτροπαὶ δὲ ἐκ
πολιτῶν πρὸ 10 ἡμερῶν συσταθεῖσαι κατὰ συνοικίας
ἐφρόντισαν δι' ἰδιωτικῶν συνεισφορῶν χρημάτων εἰς τὴν
ἄσπον οἶόν τε πλουσιωτέραν καὶ ἀξιοπρεπεστέραν διακό
σμησιν τοῦ διαμερίσματός των.

Ἡ ἐορτὴ ἤρξατο ἀπὸ τῆς παραμονῆς, ἦτοι τὴν 13
Ἰουλίου, διὰ γενικῆς ἐπὶ τοῦ δημοσίου κήπου τοῦ Λου
ξεμβούργου ἐπιθεωρήσεως ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρα
τιωτικῶν τῶν Σχολικῶν παιδικῶν ταγμάτων. Γνωστὸν,
ὅτι ἐν Γαλλίᾳ πρὸ πολλοῦ ἐν τοῖς Σχολείοις ἔχουσιν
εἰσαχθῆ καὶ αἱ ἐνοπλοὶ στρατιωτικαὶ ασκήσεις διαμορ
φοῦσαι τὸ σῶμα καὶ διαπλάττουσαι τὸ στρατιωτικὸν
φρόνημα ἐνωρὶς εἰς τὴν Γαλλικὴν νεότητα. Ἡ ἐπιθεώ
ρησις αὕτη εἴλκυσε πολὺν κόσμον καὶ οἱ παῖδες ἐπευφη
μίσθησαν διὰ τὴν τάξιν καὶ τὸ κανονικὸν καὶ ζωηρὸν
αὐτῶν βῆδισμα.

Τὴν ἑσπεραν εἰς πάσας τὰς συνοικίας ἐτελέσθησαν
λαμπαδηφορίαι, καθ' ἃς οἱ ἦχοι τῆς Μασσαλιώτιδος ἀν
τήχουν πολλαχόθεν καὶ διήγειρον τὸν ἐνθουσιασμόν εἰς
τὸ πλῆθος.

Τὴν πρώτην τῆς 14 Ἰουλίου κανονιοβολισμοὶ ἀνήγ
γειλαν τὴν ἀνατολὴν τῆς ἀξιωματικῆς ἡμέρας· εὐ
θὺς δὲ αἱ ἔδοι ἐπληρώθησαν πλῆθους φαῖδρου φέροντος
τὸ τρίχρον ἐθνόσημόν του. Τὴν 9ην Π. Μ. ὥραν ἐτελέ
σθησαν ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Δη
μοκρατίας κολοσσαίου ἀγάλματος τῆς Δημοκρατίας.
Τὸ πλῆθος εἶχε συρρεῖσει ἀθρόον, ὅπως ἐν τῇ ἀποκλύ

ψει τοῦ ἀγάλματος χειρτίση τὴν ἐν αὐτῷ προσωποποιουμένην ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας. Ἄπαντα τὰ σωματεία, οἱ ἐργατικοὶ σύνδεσμοι, οἱ σύλλογοι τῆς πόλεως ἐνώματι μετὰ μουσικῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς σημαίας εἶχον προστρέξει ἐκεῖ ν' ἀποδώσωσι τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τὸ λαμπρὸν ἀνεγερθὲν ἄγαλμα τῆς Δημοκρατίας. Ἦτο συγκινητικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα ἡ τελετὴ αὕτη. Τὰ σωματεία ταῦτα πλέον τῆς μιᾶς ὥρας παρήλθον πρὸ τοῦ ἀγάλματος, φθόντα τὴν Μασσαλιώτιδα ἢ ἄλλα ἐθνικὰ τῆς ἐλευθερίας ἄσματα, ἐκεῖθεν δὲ διασπειρόμενα ἀνά τὴν πόλιν μετὰ τῶν μουσικῶν καὶ τῶν σημαίων ἐξήπτον τὸ ἐθνικὸν φρόνημα. Πᾶσα τότε ἡ πόλις συνεχέστο ἐν τῇ αὐτῇ πατριωτικῇ παραφορᾷ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Τὰ δύο ἑκατομύρια τῶν κατοίκων αὐτῆς διακεχυμένα ἐν ταῖς λεωφόροις, ταῖς ὁδαῖς, ταῖς πλατείαις καὶ μαιγιγμένα μετὰ τῶν ἐπαρχιωτῶν, οἵτινες συνέρρευσαν πολυάριθμοι ἐνταῦθα, ἵνα συνενώσωσι τὴν χαρὰν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ μετὰ τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας, παρεφέροντο ὑπὸ τῶν αὐτῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων. Ἀνά τὰς ὁδοὺς παρήλθον ὄμιλοι νέων πληροῦντες τὸν ἀέρα διὰ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἤχων τῶν πατριωτικῶν ὕμνων· μουσικαὶ δὲ παιανίζουσαι ἐθνικὰ ἄσματα ἐξήγειρον εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τὴν χαρμονὴν καὶ εὐθυμίαν τοῦ πλήθους.

Μετὰ μεσημβριαν πάντα τὰ δημόσια θέατρα ἔδιδον εἰς τὸν λαὸν δωρεάν παραστάσεις, ἐνῶ ἐν εὐρείῳ πεδίῳ τοῦ δάσου τῆς Βουλωνίας ἐφέρετο ἕτερον πλήθος, ὀπως παραστῆ καὶ ἐπευφημίση τὴν πρὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας παρέλασιν 40 χιλιάδων στρατοῦ ἀποτελοῦντος τὴν φρουρὰν τῶν Παρισίων καὶ τῶν Βερσαλλίων.

Τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης τὸ πῦρ ἐκρήγνυται ταυτόχροως καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῶν Παρισίων. Δημόσια οἰκοδομήματα, πύργοι, οἰκίαι ἰδιωτικαί, πλατεῖαι, κήποι ἔλαμψαν ἐν ἐκθαμβούσῃ φωταψία. Ἐνόμιζεν ὁ θεώμενος ἀπὸ μακρόθεν, ὅτι ἡ εὐρεῖα αὕτη Βαβυλῶν ἐγγίγνετο ἅπασα παρανάλωμα φλογῶν.

Ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἡ κυκλοφορία καθίσταται ἔτι δυσχερεστέρα· τὸ πλῆθος ὅμως τρέχει, ἢ μᾶλλον φέρεται, πρὸς τὸ μέγαρον τῆς διεθνούς τοῦ 1878 ἐκθέσεως Τροκαδερώ καὶ τὸν Σηκουάνα, ἔνθα ἀναμένουσιν αὐτὸ δύο θεάματα ἐκ τῶν σπανιωτάτων.

Σειραὶ σωλῆνων, ἀφ' ὧν ἐξήρχοντο χιλιάδες στομιῶν ἀερίοφωτος, περιέβαλλον κατὰ μυριάς ἐν συμπλέγματι διευθύνσεις τὴν πρόσοψιν τοῦ λαμπροῦ οἰκοδομήματος τοῦ Τροκαδερώ· ὑπὸ ἐκάστην δὲ τῶν 200 στοῶν αὐτοῦ ἐξήρτηντο ἀνά εἰς πολυέλαιος ἐξ 93 στομιῶν ἀερίοφωτος! Κατ' ἐκρῖβῃ ἀριθμοῖν ἡ φωταψία αὕτη μόνη τῆς προσόψεως τοῦ Τροκαδερώ περιελάμβανεν 131 χιλιάδας στόμια ἀερίοφωτος! Ὅποια τεράστιος ἐκτύλιξις φλογός!

Καὶ ὅμως ταῦτα πάντα ὠχρίων ἀπέναντι τοῦ θαυμάσιου τῶν Θαυμασιῶν, ἀπέναντι τῆς θεᾶς τοῦ πρὸ τοῦ μεγάρου μεγίστου καταρράκτου. Φαντασθῆτε καταρράκτιν ὕδατος πίπτοντος ἐπὶ τεχνητῶν βράχων ἀπὸ 9 μέτρων ὕψους ὀπισθεν δὲ τῆς πλατείας ταύτης ἠθόνης τοῦ ὕδατος ὑπὸ σπήλαιον πέντε ἐστίας ἰσχυρὰς ἠλεκτρικοῦ φωτός, κατευθυνούσας τὰς ἐκθαμβούσας ἀκτῖνας αὐτῶν ἐπὶ τῶν σταγόνων τοῦ θραυομένου τούτου ὕδατος καὶ μεταμορφώσας ταύτας εἰς ἀδάμαντας ἀνταυγάζοντας μυριάς συνδυασμοὺς χρωμάτων. Τὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο ἅπαν συνενούμενον μετὰ τοῦ ἑξακοντιζομένου ἐξ ἄλλων παραπλεύρων πιδάκων κατήρχετο

ἐπτάκις ἀπὸ λεκάνης εἰς λεκάνην, ἕως οὗ φθάση μέγα τῆς τελικῆς μεγάλης δεξαμενῆς. Περί ἁπάσας δὲ τὰς λεκάνας ταύτας καὶ ἐν μεγάλοις περὶ αὐτὰς ἀγγελίαις σωλῆνης ἀερίοφωτος μετὰ μυριάδων στομιῶν ὑπεξερχομένων τοῦ ὕδατος καὶ συμπλέγματα διάφορα στεράνων παριστανόντων, συνεπλήρουν τὸ ἐξάισιον τοῦ θεάματος τούτου.

Εἰς ταῦτα πάντα ἤδη προσθέσατε καὶ τὴν λαμπρὰν φωταγωγήσιν τοῦ πρὸ τοῦ Τροκαδερώ μεγάλου κήπου, καὶ μόλις θέλετε λάβει ἰδέαν τοῦ συνόλου τοῦ ἐκπληκτικοῦ καὶ μαγικοῦ τούτου θεάματος. Πάντα τὰ δένδρα διὰ πολυαριθμῶν ἐπ' αὐτῶν μικρῶν ῥοδοειδῶν φωτεινῶν σφαιρῶν κεκοσμημένα μετεβλήθησαν αἰφνης διὰ μαγικῆς χειρὸς εἰς πορτοκαλέας τῶν κήπων τῶν γασσῶν τῶν μύθων, ὧν τὴν θαυμασίαν καὶ φανταστικὴν ὄψιν ἐπῆύξανον αἱ ἐκ τινος παρακειμένου πύργου ἐπ' αὐτὰς ἑξακοντιζόμεναι ἀκτῖνες τεσσάρων ἠλεκτρικῶν ἐστῶν ἐπαλλάσσουσαι τὸ χρῶμα.

Τὴν 9ην μ. μ. ὥραν ἐκάψαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως πρὸ τοῦ Τροκαδερώ κειμένου, πυροτεχνήματα, ἀριστοτεχνήματα ἀληθῆ, ὧν τὴν περιγραφὴν ἀδυνατεῖ ὁ κάλαμος νὰ μεταδώσῃ. Διαδοχῇ δεσμῶν φωτεινῶν ἐν εἰδῇ πιδάκων ἑξακοντιζομένων εἰς ὕψος τεράστιον, ἐναλλασσομένων πρὸς ἐκπυροκροτούσας βόμβας διασκορπιζούσας εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν λαμπηδόνας χιλίων διαφόρων χρωμάτων, ἔτι δὲ στρόβυλοι, πύραυλα καθεύτως ἢ ὀμοειδῶς ἀνερχόμενα καὶ πληροῦντα τοὺς ἀέρας, μετὰ τὰς βροντώδεις αὐτῶν ἐκρήξεις, σπινθήρων παριστανόντων τὴν ἀληθῆ τῆς μυθολογίας *Χρυσὴν βροχίαν τοῦ Διός*. Εἶτα 800 ῥωμαϊκὰ πυροτεχνήματα ἑξακοντιζόντα λαμπροτάτας πολυχρούς ἀστέρας καὶ συνοδευόμενα ὑπὸ 600 βολῶν τηλεβόλων· τέλος ἐν ὠραιότατον συμπλέγμα ἐξ ἀδαμάντων πολυχρῶν παριστῶν τὴν Γαλλικὴν Δημοκρατίαν καὶ παρακολουθηθὲν ἐκ ταυτόχρονου ἀναφλέξεως ἐξ ἑκατὸν διαφόρων θέσεων περὶ τὸ μέγαρον καὶ τὸν κήπον τοῦ Τροκαδερώ φῶτων τῆς βεγγάλης συνεπλήρουν καὶ ἀπετέλουν τὸ ἐξάισιον τοῦτο θεᾶμα.

Ταυτόχροτως ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα, οὕτινος αἱ γέφυραι καὶ τὰ παράχθια ἦσαν πολυειδῶς διακεκοσμημένα καὶ φωταγωγημένα, ἐγγίγνετο ἡ *βερετικὴ* καλουμένη ἑορτῆ· ἦτοι πολυάριθμα πλοίαρια, γονδῶλαι, πορθμεῖα, ἀτμόπλοια μικρὰ, ἀληθῆ στολίσκον ἀποτελοῦντα, καταστάλιστα ἐκ σημαίων καὶ φῶτων πολυχρῶν διέσχίζον τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ κατὰ διαφόρων διευθύνσεις, φέροντα ἐπ' αὐτῶν μουσικὰς ἠχοῦσας τὴν Μασσαλιώτιδα καὶ ἄλλους τῆς ἐλευθερίας ὕμνους. Ἦτο καὶ ἐνταῦθα ἔτακτον τὸ θεᾶμα.

Τοιαῦτη ἐν ὀλίγοις ὑπῆρξεν ἡ πανηγυρισθεῖσα ἐν Παρισίοις ἑορτῆ τῆς Δημοκρατίας.

Φερειεύθης

Ἡ πόλις σύμπασα στένουσα καὶ βουπενθῆς ἐκῆδευσε χθὲς τὴν **Καλλιόπην (Ναταλίαν)** σύζυγον Ἀλεξ. Ν. Ἀθανασίου, θετὴν δὲ θυγατέρα φιλανθρώπου συμπολίτου καὶ συγγενοῦς τῆς θανούσης τοῦ κ. Στ. Ρήγα. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ κόρης εὐ γερουσίας, εὐ ἡγμέτης καὶ εἰς ἓνα τῶν πρώτων οἴκων τῆς Ἰερμουπόλεως, τὸν τοῦ Ἀχιλλέως Μεταξᾶ (οὗ γνησία ἦν θυγάτηρ) ἀνηκούσης, ὀλόκληρον δράμα ἠδύνατο νὰ ποιήσῃ καλλιτέχνης δραματοποιός, τὰ ἔργα τῆς θείας προνοίας ἐξετάζων, καὶ τὰς ἀκαταλήπτους βουλάς αὐτῆς ἀνερευνῶν. Ἀλλὰ τὸ πένθος καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πόρω καὶ μηδαμῶς τῷ γένει

προσέχοντας τῇ θανούσῃ βαρὺ ἐπιπίπτει καὶ τὸν νοῦν ἐξιστᾷ, τὸ δὲ ἄλλος ἀφαιρεῖ ἀπ' ἡμῶν τὴν τοῦ διανοεῖσθαι δύναμιν. Πρὸ ἔτους ἦτο νόμφη πλουσίαι, κόρη ὠραία, νεᾶνις διακεκριμένη, ὡς ὀφθαλμοῦ κόρη παρά τοῦ νέου πατρὸς καὶ τοῦ νεαροῦ συζύγου φυλαττομένη καὶ ἐν μέσῳ πάσης ἀβρότητας καὶ πάσης περιποιησεως διαβιούσα. Ἐγένετο μήτηρ, ἡ εὐτυχία δὲ αὕτη τῇ ἀπέβη ὀλεθρος, καὶ τελῶς ἀπέβη πρὶν ἢ τοῦ βίου ἀποκείρη τὰ ἄνθη, πρὶν ἢ τοὺς ἡδίστους τῆς προσκαίρου ζωῆς ἀποδρεψῆ καρπούς, πρὶν ἢ εἴκοσι Μάτους ἴδη ἀνθούντας.

Θρηνεῖτε, ἀτυχῆς βρέφος, ἀτυχέστερε σύζυγε καὶ σὺ πάντων ἀτυχέστατε πάτερ. Ἡ Καλλιόπη γόνου ἰκέτιδος κλίνασα πρὸ τῆς ἀμετατρέπτου βουλής τοῦ Ὑψίστου, ὃν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ πίστει ἐκ νηπιότητος ἐλάτρευσε, ἀπέπτῃ ἀπ' ἡμῶν καὶ μετέστη πρὸς τὴν αἰωνιότητα ἀναμένουσα πάντας ἐκεῖ. Ἡμεῖς δὲ οὐδὲν ὠφελούντες ἢ ὠφελούμενοι τὸν θάνατον αὐτῆς ἀποδύρομενοι δειθῶμεν μᾶλλον μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς τόσῳ σεμνῶς καὶ τόσῳ κατασκευαστικῶς αὐτὴν κηδευσάσης, ὑπὲρ τῆς αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως αὐτῆς.

Ἀποτελέσματα δημοτικῶν ἐκλογῶν

Ἐν τῷ δήμῳ Πελοποννήσου ὁ Κ. Κολοβελόνης, Κλεπαίδος ὁ κ. Α. Σισμάνης, Παρευνηίων ὁ κ. Δ. Σακελλαρόπουλος, Θέρμου ὁ κ. Χ. Δρακόπουλος, Παμφίας ὁ κ. Α. Νικολίτσας, Ἀμβρακίας ὁ κ. Γ. Ἀκρίδας, Παμίσου ὁ κ. Δ. Μερλόπουλος, Εὐας ὁ κ. Μαρδόπουλος, Ἀριστομένους ὁ κ. Διον. Οἰκονόπουλος, Ἀνδανίας ὁ κ. Πέτροβας, Λαρύμνης ὁ κ. Δ. Ἀδαμόπουλος, Νέας Πέλλης ὁ κ. Γ. Ζήσης Δαφνησίων ὁ κ. Γ. Α. Μιχαλόπουλος, Θρονίου ὁ κ. Α. Κίτσου, ἡ Λαναράς, Θερμοπυλῶν ὁ κ. Ἰω. Ἀλεξάνδρου, Ἐλατειάς ὁ κ. Δημ. Κοτοπούλης, Τιθορείας ὁ κ. Λουκᾶς Σιλαδοῦνης, Ἀποδοτέας ὁ κ. Δημ. Καλαντζόπουλος, Ὀφισνίας ὁ κ. Ἰω. Μπουσγος.

Πρὸς τοὺς συνδημότας μου,

Ἐβλεχθεὶς καὶ αὖθις παρ' ὑμῶν δημοτικὸς σύμβουλος, ἐκφράζω τὰς εὐχαριστήσεις μου ἐπὶ τῇ τιμῇ, δι' ἧς τρίτην ἡδὴ φοράν περιβάλλομαι ἀναλογιζόμενος μείζονα ἔτι τὴν εὐθύνην, οὐδενὸς θέλω φεισθῆ κόπου ὅπως ἐκτελέσω τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἰς ὅ,τι κρεῖσσον.

Ἐρμούπολις, 12 Ἰουλίου 1883.

Ἐρρώσθη

Νικόλαος Α. Παπαδάμ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μακαρίτιδος Καλλιόπης (Ναταλίας) Στεφ. Ῥήγας, ὁ βαρυπενθὴς θετὸς πατὴρ κ. Ῥήγας, πατὴρ φυσικοῦ ἀλγεινότερον πληγῆς ἐπὶ τηλικαύτη συμφορᾷ, δὲν παρέλειψε πρὸς ὅσα διέταξε διὰ τὴν πολυτελῆ κηδείαν τῆς πολυκλαύστου κόρης, νὰ πέμψῃ πρὸς τὸν κ. Βαφιαδάκη, ὡς δήμαρχον τῆς πόλεως, τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν, περιέχουσαν τὰς ὑπὲρ τῶν φιланθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς πόλεως δωρεάς του.

Κύριε Δήμαρχε,

Εἰς μνημόσυνον τῆς χθὲς ἀποθανούσης θυγατρὸς μου

Καλλιόπης (Ναταλίας) προσφέρω τὰς ἐγκλείστους ν. δρ. χιλίας ὑπὲρ τῶν ἐξῆς φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων ὅπως, ὑπὲρ ἐκάστου ὀρίζω :

Ἐπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρένων . . .	δρ. 300
» τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν . . .	» 300
» τοῦ Νοσοκομείου	» 200
» » Πτωχοκομείου	» 200

δρ. 1,000

Ἐν Ἐρμούπολει, τὴν 15 Ἰουλίου 1883.

Ὁ δημοῖος

Στέφ. Ῥήγας

— Μετὰ μακρὰν καὶ ἐπώδυνον νόσον ἀπεβίωσεν χθὲς ὁ συμπολίτης ἡμῶν **Ἰωάννης Καλογεράς**, ἀξιωματικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ, πολυάριθμον κατακλιπὼν οἰογένειαν καὶ θυγατέρας ἐν ὥρᾳ ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ, ἣτις καὶ τῶν πρὸς ταφὴν ἐξόδων ἐστερεῖτο. Εἶναι ἀξία πάσης συμπαθείας καὶ συνδρομῆς ἡ χήρα καὶ τὰ ὄρφανά αὐτοῦ καὶ πεποιθήμεν ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός θὰ λάβῃ πᾶσαν πρόνοιαν ὑπὲρ αὐτῆς ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ναυτικὸν τῶν ἀπομάχων ταμείον. Ὁ Σ. ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκήδευσεν αὐτὸν δωρεάν.

— Μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθ. Τρίτης ἠσθάνθημεν σεισμὸν ἀρχιούτως ἰσχυρὸν, ὅστις κατεφόβησε πολλοὺς τῶν συμπολιτῶν μας, ὅσοι ἦσαν ἄυπνοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην.

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη τὴν παρελθ. Τετάρτην ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπέβαλε καθαρὰς 15 ἡμερῶν διὰ τὰς ἐξ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου προσλεύσεις, ὅταν τὰ πλοῖα φέρωσι καθαρὰν πιστοποίησιν, 20 δὲ ἡμερῶν ἐν περιπτώσει ὑπονοίας. Ὁ ἐπιβάλλοντα δὲ καὶ εἰς 24 ὥρων ἐπιτήρησιν ἐν Αραδανελλίοις τὰ πλοῖα, ὅσα ἐξετέλεσαν ἤδη τὴν καθαρὰν καὶ πρόκειται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Μαρμαρᾶ.

— Κατὰ τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως τὴν παρελθ. Τρίτην ἐγένοντο ἐν Καίρῳ 538 θάνατοι.

— Τὴν παρελθ. Πρὶν ἐγένοντο ἐν Καίρῳ καὶ τοῖς προαστείοις αὐτοῦ 520 θάνατοι ἐκ χολέρας, ἐν Σιμπιν-ἐλ-κὸμ 117, ἐν Τάντα 16, ἐν Μανσούρα 13, ἐν Δαμιέττῃ 11, ἐν Ἰσμαηλίᾳ 2, ἐν Σουέζ 1 θάνατος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δύο κρούσματα, προσλεύσεως Καίρου ἐν ἄλλαις δευτερευούσαις πόλεσι 153 θάνατοι.

Καίρον, 13/25 Ἰουλίου. — Τέσσαρες θάνατοι ἐκ χολέρας συνέβησαν ἐν τῷ ἀγγλικῷ στρατῷ. Πάραυτα διετάχθη νέος στρατωνισμὸς εἰς ὑγιεινότερα μέρη.

Ἀλεξάνδρεια, αὐθημερόν. — Χθὲς ἀπεβίωσεν ἐν τῇ πόλει τοῦ Καίρου ἐκ χολέρας 367. Ἀπαντα τὰ περίξ τοῦ Καίρου χωρία προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς νόσου.

Παρίσις, αὐθημερόν. — Ἡ κατάστασις τῆς υγιείας τοῦ κομητῆς Σαρδωῶν βελτιοῦται βαθμηδόν.

Ἡ εἰς Πηγαδάκια ἐξοχικὴ ἔπαυλις τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Α. Ἰωαννοπούλου πωλεῖται ἢ καὶ ἐνοικιάζεται. Ὁ βουλούμενος ἀποτανήτω τῷ κ. Β. Παδοβᾷ διὰ τὰ περαιτέρω.